

Οι πόρτες της φυλακής ανοίγουν για το πανεπιστήμιο

Συμπόσιο, η Εκπαίδευση στις Φυλακές. Do ut des.

INTER διάλογοι για την εκπαίδευση στη φυλακή. Do ut des.

γράφει ο Λευτέρης Πανδής

Υπ. Διδάκτωρ Τ.Θ.Σ.

Δευτέρα 17/1, Η εκπαίδευση και η τέχνη ως εργαλεία μετασχηματισμού της ταυτότητας των εγκλείστων.

Με απόλυτη επιτυχία στέφτηκε και η δεύτερη, κατά σειρά, από τις 6 + 1 διαδικτυακές συναντήσεις του Συμποσίου: «Η εκπαίδευση στις φυλακές. Do ut des», που έλαβε χώρα τη Δευτέρα 17 Ιανουαρίου 2022 και ώρα 18:00' υπό την οργάνωση και εποπτεία της Ομότιμης Καθηγήτριας κυρίας Άλκηστις Κοντογιάννη και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Δραματική Τέχνη και Παραστατικές Τέχνες στην Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Το Συμπόσιο: «Η εκπαίδευση στις φυλακές. Do ut des» εντάσσεται στα ευρύτερα πλαίσια του καινοτόμου προγράμματος «Αναπτύσσοντας τις δεξιότητες ζωής των εγκλείστων στα καταστήματα Κράτησης Τίρυνθας και Ναυπλίου», το οποίο πραγματοποιείται υπό την κατόπτευση της κυρίας Άλκηστις Κοντογιάννη και υπό την αιγίδα του ως άνω Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών, από το 2014, προσελκύνοντας πλήθος εθελοντών και ειδικών επιστημόνων του χώρου με κοινό γνώμονα τη βελτίωση της αυτοαντίληψης των εγκλείστων για κοινωνική επανένταξη και αποφυγή υποτροπής. Επιπρόσθετα, αποτελεί ένα από τα πιο μακροχρόνια και συστηματικά προγράμματα που αφορούν την εκπαίδευση στις φυλακές, που έχουν συντελεστεί στη χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες.

Στόχος του Συμποσίου είναι η ανάδειξη ρηξικέλευθων εκπαιδευτικών πρακτικών για την υποστήριξη και αναβάθμιση της εκπαίδευσης των

κρατουμένων, που αποτελούν ευάλωτη και απομονωμένη κοινωνικά ομάδα, εστιάζοντας στην εφαρμογή πρωτοποριακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων, όπως ακόμη στην ανάλυση των αποτελεσμάτων των εκπαιδευτικών διαδικασιών, για εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων, τα οποία θα ωθήσουν στον περαιτέρω εκσυγχρονισμό της εκπαίδευσης των εγκλείστων.

Με τη συμμετοχή πλήθους διακεκριμένων Ελλήνων και ξένων επιστημόνων, ερευνητών και εκλεκτών εκπροσώπων σχετικών φορέων, όλων ειδικών επί των θεμάτων των φυλακών, επιδιώχθηκε το άνοιγμα ενός εποικοδομητικού διαλόγου για την ανταλλαγή εμπειριών και την εξεύρεση λύσεων ικανών να μετατρέψουν τη φυλακή, ένα κατεξοχήν κέντρο απομόνωσης, σε κοινωνικό κέντρο ανάπτυξης δεξιοτήτων και πολιτισμού, το οποίο θα διαμορφώνουν ενεργοί πολίτες.

Μέσα από κατάθεση εμπειριών, τρανών εφαρμοσμένων παραδειγμάτων και συνένωσης απόψεων καταπληκτικών ομιλητών, αναδείχθηκε το κύριο συμπέρασμα της δεύτερης συνάντησης του Συμποσίου, δηλαδή ότι η χρήση εκπαιδευτικών προγραμμάτων και ειδικότερα προγραμμάτων που αφορούν τη δραματική τέχνη στην εκπαίδευση, το θέατρο, την αφήγηση και το κουκλοθέατρο στα καταστήματα κράτησης αποτελεί το κατεξοχήν κρίσιμο εργαλείο, για τον μετασχηματισμό της ταυτότητας των εγκλείστων.

Η ανάλυση του όρου ταυτότητα φανερώνει τη σπουδαιότητα του εγχειρήματος, αφού αφενός αναφέρεται σε νοητική κατασκευή για τον προσδιορισμό ενός συνόλου στοιχείων, που δίνουν συγκεκριμένη υπόσταση σε ένα άτομο ή σε ομάδες ατόμων, αφετέρου συνδέει το άτομο και την κοινωνία αναδεικνύοντας ότι δεν αποτελούν δύο ξεχωριστές οντότητες. Επιπλέον, η εκπαίδευση και η ταυτότητα αποτελούν άρρηκτα αλληλοεπιδρώμενες έννοιες με συστατική σχέση μεταξύ τους και ιδιαίτερα η παρεχόμενη στα σωφρονιστικά ιδρύματα εκπαίδευση με τη χρήση του θεάτρου και του δράματος, αποτελεί ισχυρό κίνητρο για τους έγκλειστους συμβάλλοντας στην κατασκευή μιας ταυτότητας ατόμων ικανών να διεκδικήσουν με αξιώσεις μια δεύτερη ευκαιρία ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Μάλιστα μια ισχυρή κοινωνική ταυτότητα σχετίζεται με μια βαθιά προσέγγιση στη μάθηση, η οποία προϋποθέτει τον μετασχηματισμό της ταυτότητας των εγκλείστων με την ενσωμάτωση των μαθησιακών διαδικασιών και των εκπαιδευτικών-διδακτικών δραστηριοτήτων εντός των ταυτοτήτων τους. Ουσιαστικά αυτό σημαίνει πως τα προγράμματα σπουδών των σωφρονιστικών ιδρυμάτων δύνανται να μετατραπούν σε φορείς κινητοποίησης της ταυτότητας των εγκλείστων.

Κατά την έναρξη της εν λόγω 2^{ης} συνάντησης του Συμποσίου, η δημιουργός και εμπνεύστρια του, ομότιμη καθηγήτρια, κυρία Άλκηστις

Κοντογιάννη, παρέδωσε το βήμα στον πλέον αρμόδιο να τοποθετηθεί περί θεμάτων εισαγωγής εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε φυλακές, κύριος **Jose Aguiar**, μιας και διαθέτει μακρά θητεία στην εφαρμογή καινοτόμων εκπαιδευτικών προγραμμάτων σε σωφρονιστικά ιδρύματα στη Μεγάλη Βρετανία και τα τελευταία χρόνια έχει συμβάλλει τα μέγιστα στην αναμόρφωση της εκπαίδευσης που παρέχει το κατάστημα κράτησης του Pentonville στο Βόρειο Λονδίνο. Όπως ο ίδιος σημείωσε, θεωρεί μεγάλη πρόκληση την εισαγωγή σύγχρονων ελκυστικών προγραμμάτων εκπαίδευσης στο συγκεκριμένο κατάστημα, διότι οι εγκαταστάσεις του έχουν δομηθεί περίπου δύο αιώνες νωρίτερα και δεν ευνοούν για την επίτευξη των στόχων. Συνέχισε τονίζοντας ότι η εκπαίδευση στη φυλακή για αυτόν είναι επιτακτική ανάγκη, διότι δεν αποτελεί απλά το μέσο για μετέπειτα επαγγελματική αποκατάσταση αλλά το εργαλείο για αναδιαμόρφωση της ζωής και της ταυτότητας των κρατουμένων. Είναι αυτό που κάνει τους έγκλειστους να νιώθουν περισσότερο φοιτητές παρά κρατούμενοι, που τους απελευθερώνει το μυαλό. Συμπληρώνει πως οι ίδιοι, επειδή είχαν πρότερη κακή εμπειρία από την εκπαίδευση έχουν πειστεί ότι δεν μπορούν να πετύχουν, οπότε ξαφνικά διαπιστώνουν ότι τα καταφέρνουν εξαιρετικά και προσπαθούν να ανελιχθούν, ώστε να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Στη συνέχεια παρουσίασε διάφορα από τα εντυπωσιακά εκπαιδευτικά προγράμματα που εφαρμόζει με πλήρη επιτυχία τα τελευταία χρόνια στο Pentonville σε συνεργασία με μουσικοθεατρικές σχολές δημιουργώντας γέφυρες ανάμεσα στη φυλακή και στην κοινωνία. Τις εντυπώσεις έκλεψε η συνεργασία που έχει συνάψει με το Πανεπιστήμιο του Westminster, μιας και δίνει την ευκαιρία στους κρατούμενους να σπουδάσουν μαζί με φοιτητές. Μάλιστα, πρόσφατα προσχώρησαν στην ομάδα αυτή και κάποιοι σωφρονιστικοί υπάλληλοι αποδίδοντας στο συγκεκριμένο εγχείρημα διεθνή πρωτοτυπία. Κλείνοντας επανέλαβε την σπουδαιότητα των εκπαιδευτικών παρεμβάσεων για μετασχηματισμό της ταυτότητας των εγκλείστων από ταυτότητα παραβατική σε ταυτότητα συμμετοχική στα κοινωνικά δρώμενα.

Εν συνεχεία, η Δρ. Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και Σύμβουλος Α' Κοινωνικών Επιστημών, κυρία **Σοφία Γιοβάνογλου**, παρουσίασε την εισήγηση με τίτλο *«Η τέχνη του θεάτρου ως παράγοντας μετάβασης από το κελί της φυλακής στην ελευθερία»*, η οποία περιφέρθηκε γύρω από δύο θέματα. Αρχικά αναφέρθηκε στο θέμα της υποβοήθησης των κρατουμένων μέσω προγραμμάτων της τέχνης του θεάτρου και έπειτα στη συμβολή της υποβοήθησης αυτής στην κοινωνική επανένταξή τους μετά την αποφυλάκισή. Ειδικότερα συζητήθηκαν τα αποτελέσματα ερευνών που διενεργήθηκαν στις ελληνικές φυλακές και αφορούν στο πώς οι ίδιοι/-ες οι εμπυχωτές/-τριες αντιλαμβάνονται την επίδρασή τους στους κρατουμένους. Επίσης, έγινε ιδιαίτερη μνεία στη

διάρρηξη της πρότερης παραβατικής συμπεριφοράς των κρατουμένων μέσω των προγραμμάτων αυτών, αλλά και στις μεταβολές στην ταυτότητα και στην αυτο-αντίληψή τους, που μπορεί να συμβάλει στη μετέπειτα μεταβολή (αλλαγή) στην ταυτότητά τους. Συνάμα, για τη βαθύτερη κατανόηση της διαδικασίας μετασχηματισμού της ταυτότητας των εγκλείστων, παρουσιάστηκαν τα οφέλη των προγραμμάτων θεατρικής εκπαίδευσης με έμφαση στην καλλιέργεια της κοινωνικότητας, της ενσυναίσθησης, της συνεργασίας, που οδηγούν σε μια δευτέρου βαθμού (μακροπρόθεσμη, όπως ακόμη μόνιμη) αποχή, αποτροπή από την υποτροπή μετά την αποφυλάκιση. Τέλος, αναφέρθηκαν παραδείγματα επιτυχούς τέτοιας μετάβασης τέως κρατουμένων στην κοινωνία και από τούδε και στο εξής η κυρία Γιοβάνογλου ανέλαβε τον ρόλο της συντονίστριας δίνοντας τον λόγο στον επόμενο ομιλητή.

Ακολούθησε η εισήγηση του κυρίου **Μιχάλη Τραϊτση**, Σκηνοθέτη, Θεατρικού Παιδαγωγού και Καλλιτεχνικού Διευθυντή του Balamòs Teatro στην Ιταλία. Το πεδίο δράσης που επέλεξε να δραστηριοποιήσει ο Μιχάλης Τραϊτσης, είναι το θέατρο και η εφαρμογή του στον χώρο της απομόνωσης και της περιθωριοποίησης. Το θέατρο ως γνώση, μέσο σύγκρισης, αναπαράσταση, σύνδεσμος για την προστασία των πιο αδύνατων μελών της κοινωνίας. Το θέατρο ως πολιτισμός της διαφορετικότητας και της κοινωνικής ανεκτικότητας. Από το 2006 έχει επωμιστεί την οργάνωση και διεύθυνση παιδαγωγικών και θεατρικών προγραμμάτων σε όλων των ειδών τις δομές με κορυφαίο το πρόγραμμα “Passi Sospesi” (Μετέωρα Βήματα), του θεατρικού συλλόγου Balamòs Teatro, το οποίο ξεκίνησε το 2006 στα Σωφρονιστικά Ιδρύματα Ανδρών της Βενετίας: Casa Circondariale di Santa Maria Maggiore di Venezia και Casa Circondariale S.A.T. di Giudecca και από το 2010 στο Σωφρονιστικό Ίδρυμα Γυναικών της Βενετίας: Casa di Reclusione Femminile di Giudecca. Το θεατρικό αυτό πρόγραμμα είναι ένα συνεχές θεατρικό εργαστήριο, το οποίο έχει μετατραπεί σε καθημερινή συνήθεια για τους κρατούμενους. Οι ίδιοι ανεβάζουν παραστάσεις από κοινού με τους φοιτητές του Πανεπιστημίου της Ferrara, όπως επιπλέον επιτεύχθηκε να ξεπεραστεί το νομικό κώλυμα και να επιτραπεί η είσοδος σε σχολείο της Ferrara να παρουσιάζει κάθε έτος θεατρική παράσταση στη φυλακή με ευεργετικά αποτελέσματα για τους τρόφιμους.

Μετέπειτα προβλήθηκε φιλμ από τη Διευθύντρια των φυλακών Κύπρου, κυρία **Άννα Αριστοτέλους**, όπου παρουσιάστηκε ο εκσυγχρονισμός του σωφρονιστικού συστήματος της Κύπρου τα τελευταία χρόνια. Σύμφωνα με την ίδια και την υποδιευθύντρια, κυρία **Αθηνά Δημητρίου**, η παιδεία στις φυλακές προσβλέπει στη διασύνδεση με την ελεύθερη κοινωνία, οι τρόφιμοι ανταποκρίνονται με σεβασμό κι αυτό αποτυπώνεται στο μικρό ποσοστό της υποτροπής. Βέβαια ο εκσυγχρονισμός αφορά και τους

σωφρονιστικούς υπαλλήλους, για τους οποίους αυξήθηκε το κονδύλι για την εκπαίδευση και εξέλιξή τους. Οι ριζικές αλλαγές στη φιλοσοφία του σωφρονιστικού συστήματος της Κύπρου έχουν ως επίκεντρο τον άνθρωπο μετατρέποντας το τιμωρητικό περιβάλλον της φυλακής σε εκπαιδευτικό, που με τη σειρά του δημιουργεί υπεύθυνους και ενεργοποιημένους πολίτες μετά την αποφυλάκιση.

Την σκυτάλη παρέλαβε ο κύριος **Στρατής Πανούριος**, σκηνοθέτης, συγγραφέας του best seller 'Shakespeare on Mars' και εμπνευστής των φυλακών Κορυδαλλού, χάρη στον οποίο η θεατρική ομάδα των κρατουμένων παρουσίασε κλασικά θεατρικά έργα όπως η «Τρικυμία» του Σαίξπηρ, ο «Θάλαμος αριθμός 6» του Τσέχωφ και το «Οικόπεδα με θέα». Επίσης επίκειται να ανεβάσουν τους «Πέρσες» του Αισχύλου. Ο ίδιος θεωρεί την επανένταξη μέσω της τέχνης απαραίτητη, γιατί κατά τη γνώμη του η τέχνη είναι η αρχή της όρασης σε έναν κόσμο, που μπορούμε να συνυπάρχουμε, για να μη μείνει πια κανείς μόνος. Άλλωστε, όπως τόνισε από τους πολλούς συμμετέχοντες στη θεατρική ομάδα δεν υποτροπίασε κανείς. Εξαιρετική πρόκληση αποτέλεσε το γεγονός ότι για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί η παράσταση, οι κρατούμενοι μνήθηκαν στην θεωρητική και πρακτική υποκριτική, καθώς ακόμα προχώρησαν σε δραματολογικές και κοινωνικές προσεγγίσεις θεατρικών έργων του Σαίξπηρ. Για τον κύριο Πανουριό η τέχνη διευρύνει το πνεύμα και διδάσκει να αποφεύγεις τις κακοτοπιές στη ζωή. Κάθε συγγραφέας αποτελεί ένα σύμπαν ιδεών κι αυτές οι ιδέες έχουν αναμορφωτικό έργο στην ταυτότητα.

Ύστερα εισηγήθηκε ο Αναπληρωτής Καθηγητής του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας κύριος **Κώστας Μάγος**, ο οποίος έχει λάβει μέρος σε εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα σχετικά με την εκπαίδευση κρατουμένων έχοντας πραγματοποιήσει ποικίλες δράσεις σε καταστήματα κράτησης. Ο τίτλος της εισήγησής του «Κυνηγώντας το χρυσό πουλί: Αναστοχασμοί πάνω σε ένα εργαστήριο αφήγησης με νεαρούς κρατούμενους» είχε ως αντικείμενο ένα εργαστήριο αφήγησης που πραγματοποιήθηκε στο Ειδικό Κατάστημα Κράτησης Νέων Βόλου και ο εισηγητής εστίασε σε μια σειρά αναστοχαστικών σκέψεων που αφορούν στη θεραπευτική λειτουργία της αφήγησης ως μέσου ανάπτυξης της συνεργασίας και της ενσυναίσθησης σε χώρους εγκλεισμού.

Τον λόγο στη συνέχεια είχε η κυρία **Μάγδα Βίτσου**, ΕΔΙΠ του Πανεπιστημίου της Θεσσαλίας, για να παρουσιάσει την εισήγηση «Η μετασχηματιστική δύναμη της εμπύχωσης κουκλών σε κρατούμενους», με την οποία αναλύθηκε η επίδραση ενός κουκλοθεατρικού προγράμματος σε κρατούμενους του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων Βόλου. Το πρόγραμμα στοχεύει στην ενίσχυση των συναισθηματικών και κοινωνικών

δεξιοτήτων των εγκλειστών, τον επαναπροσδιορισμό των στάσεων, πεποιθήσεων και συμπεριφορών και τη δημιουργία και ενίσχυση θετικής ταυτότητας. Μέσα από ατομικές και ομαδικές κατασκευές κουκλών και κουκλοθεατρικές εμπυρώσεις ενεργοποιείται η συλλογική μνήμη των συμμετεχόντων και επιδιώκεται ο μετασχηματισμός τους σε ατομικό αλλά και σε ομαδικό επίπεδο, με σκοπό να βελτιώσουν τη ζωή τους εντός της φυλακής αλλά και να επαναπροσδιορίσουν το μέλλον τους, όταν επανενταχθούν στην κοινωνία.

Τέλος τα ηνία ανέλαβε η εμπνεύστρια και υπεύθυνη για την πραγμάτωση του όλου εγχειρήματος, Ομότιμη Καθηγήτρια του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, κυρία **Άλκηστις Κοντογιάννη** το έργο της οποίας, για την αναμόρφωση της εκπαίδευσης στα καταστήματα κράτησης του Ναυπλίου και της Τίρυνθας, είναι αδιάκοπο από το 2014. Η εισήγηση της με τίτλο: «Ο δρόμος της μη υποτροπής» αναλύει την προσπάθεια, που καταβάλλεται για την αναμόρφωση των φυλακών Ναυπλίου και Τίρυνθας σε πολιτιστικό χώρο από τη στιγμή που τέθηκε σε λειτουργία το πρόγραμμα «Αναπτύσσοντας τις δεξιότητες ζωής των εγκλειστών στα καταστήματα Κράτησης Τίρυνθας και Ναυπλίου». Συγκεκριμένα ανέφερε πως αξιόλογοι εθελοντές, οι μεταπτυχιακοί φοιτητές και ευρύτερα οι κάτοικοι της Αργολίδας συμμετέχουν καθημερινά στο έργο μετάλλαξης των φυλακών σε κέντρο ανάπτυξης δεξιοτήτων και πολιτισμού. Παρουσιάζοντας μέρος του έργου που έχει επιτελεστεί αυτά τα χρόνια αναφέρθηκε στο πρόγραμμα σπουδών που έχει εισαγάγει. Τα μαθήματα είναι προγραμματισμένα σε όλο τους το πλέγμα, ομαδο-συνεργατικά και βιωματικά, ώστε να επιτυγχάνεται η συνεργασία μεταξύ των εγκλειστών και να αναπτύσσονται προσωπικές και κοινωνικές δεξιότητες. Τα μαθήματα στηρίζονται στην παιδαγωγική της χαράς και της δημιουργικότητας, ώστε να αφομοιώνεται η γνωστική τους διάσταση και να ορίζουν έναν συναισθηματικό χώρο, ο οποίος φορτίζεται θετικά και προβαίνει σε δυναμικές εγγραφές ζωής. Οι προσπάθειες στοχεύουν στην ανάπτυξη αυτοπεποίθησης, δεξιοτήτων, ελέγχου ζωής, κριτικής σκέψης, δημιουργικότητας και προγραμματισμού, ενώ συγχρόνως ανοίγουν «τόπους» όπου χωράει το όνειρο και η ανατροπή. Και ασφαλώς αυτός είναι ο δρόμος της επανένταξης, ο δρόμος της μη υποτροπής!

Ακολούθησε παρουσίαση έργων των κρατουμένων, συνδιαλλαγή απόψεων με συντονιστή της κουβέντας τον κύριο Κώστα Μάγο και το Συμπόσιο έκλεισε με την παρουσίαση ενός βίντεο που είχε επιμεληθεί ο Τούρκος, ηθοποιός και Υποψήφιος Διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, κύριος **Caglar Atilla Alpar** ο οποίος αναφέρθηκε στην εμπειρία του από το πρόγραμμα Δραματικής Τέχνης στην Εκπαίδευση που

παρουσίασε μαζί με την κυρία Άλκηστις Κοντογιάννη στο Αγροτικό Κατάστημα Κράτησης Τίρυνθας.

Το τεχνολογικό κομμάτι επιτελέστηκε άριστα για μια ακόμα φορά από τον Διδάσκοντα Κοινωνικών Επιστημών, μέλος ΕΔΙΠ του Τμήματος Παραστατικών και Ψηφιακών Τεχνών και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, κύριο **Γιώργο Κόνδη**, ο οποίος με την αρωγή των Υποψήφιων Διδασκτόρων, κυριών **Βαλεντίνας Μιχαήλ** και **Αικατερίνης Δήμα**, συντόνισε και τη διαδικασία των ερωτήσεων που τέθηκαν από το κοινό κατά τη διάρκεια του Συμποσίου.

Η τρίτη διαδικτυακή συνάντηση θα πραγματοποιηθεί τη Δευτέρα 21 Φεβρουαρίου 2022, ώρα 18.00΄

Και ακολουθούν και οι παρακάτω συναντήσεις:

Δ΄ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022, ώρα 18.00΄

Ε΄ 4 Απριλίου 2022, ώρα 18.00΄ (με θεσμικούς φορείς)

ΣΤ΄ 9 ΜΑΙΟΥ 2022, ώρα 18.00΄

Ζ΄ 23 ΜΑΙΟΥ 2022, ώρα 18.00΄

Σας ευχαριστούμε και σας περιμένουμε στην τρίτη διαδικτυακή συνάντηση, στη γνωστή - άγνωστη terra των φίλων των φυλακών (21/2/22).

Επίσης παρακολουθείτε όλες τις συναντήσεις μας ζωντανά στο facebook στη σελίδα, «Συμπόσιο, η εκπαίδευση στις φυλακές»:
<https://www.facebook.com/%CE%A3%CF%85%CE%BC%CF%80%CF%8C%CF%83%CE%B9%CE%BF-%CE%B7-%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%AF%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7-%CF%83%CF%84%CE%B9%CF%82-%CF%86%CF%85%CE%BB%CE%B1%CE%BA%CE%AD%CF%82-INTER-dialogues-101348722334146>

Ακολουθούν στιγμιότυπα από το Συμπόσιο:

